

§ 6. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Prokuratorem Generalnym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, Ministrem Spraw Wewnętrznych i po wysłuchaniu opinii prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) ustali w drodze rozporządzenia wykaz miejscowości, w których stosuje się tryb postępowania określony w §§ 1—4.

§ 7. Szczególnego trybu postępowania określonego w §§ 1—4 nie stosuje się do nieletnich.

Art. 7. W prawie o wykroczeniach wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 29 wyrazy „karze grzywny do 37 złotych 50 gr” zastępuje się wyrazami „karze aresztu do 1 miesiąca lub grzywny do 1.000 złotych”;
- 2) w art. 30 wyrazy „podlega karze aresztu do tygodnia lub grzywny do 375 złotych” zastępuje się wyrazami „podlega karze aresztu do 3 miesięcy lub grzywny do 4.500 złotych”;
- 3) w art. 31 wyrazy „podlega karze aresztu do dwóch tygodni lub grzywny do 150 złotych” zastępuje się wyrazami „podlega karze aresztu do 2 miesięcy lub grzywny do 3.000 złotych”.

Art. 8. W ustawie z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecnictwie karno-administracyjnym (Dz. U z 1951 r. Nr 66, poz. 454) po art. 53 dodaje się nowy art. 53¹ w brzmieniu:

„Art. 53¹. § 1. W sprawach o wykroczenia określone w art. 28—31 prawa o wykroczeniach oraz w art. 14 ustawy o zwalczaniu alkoholizmu orzekają kolegia przy prezydiach rad narodowych dzielnicowych, powiatowych i miejskich w miastach stanowiących powiaty miejskie.

§ 2. W sprawach tych stosuje się odpowiednio przepisy niniejszej ustawy, z tym że:

- 1) kolegia mogą wymierzać również karę aresztu, natomiast kary pracy poprawczej nie wymierza się;

- 2) obrońcą może być osoba upoważniona do występowania przed sądem na podstawie przepisów prawa o ustroju adwokatury;
- 3) wymierzona grzywnę zamienia się, w razie nieściągalności, na areszt zastępczy na zasadach określonych w art. 10 prawa o wykroczeniach;
- 4) od orzeczenia nie służy odwołanie do kolegium przy prezydium rady narodowej bezpośrednio wyższego stopnia, lecz ukarany, prokurator, organ Milicji Obywatelskiej albo organ, który złożył zawiadomienie, mogą zwrócić się do kolegium, które wydało orzeczenie, z żądaniem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego; art. 500—509 kodeksu postępowania karnego stosuje się odpowiednio;
- 5) prawomocne orzeczenie kolegium skazujące na karę aresztu wykonują organy administracji więziennej; przepisy kodeksu postępowania karnego o wykonaniu kary pozbawienia wolności stosuje się odpowiednio;
- 6) nie można wszcząć postępowania karnego, jeżeli od popełnienia czynu upłynął rok; nie można wydać orzeczenia skazującego, jeżeli od popełnienia czynu upłynęło lat 3; nie można wykonać kary, jeżeli od uprawomocnienia się orzeczenia albo od przerwania kary upłynęło lat 3 (przedawnienie kary nie biegnie w okresie jej odroczenia);
- 7) orzeczenie skazujące uważa się za niebyłe po upływie lat 3 od wykonania, darowania lub przedawnienia kary.”

Art. 9. W sprawach o przestępstwa i wykroczenia o charakterze chuligańskim sąd może zarządzić ogłoszenie na koszt skazanego w prasie lub w inny sposób sentencji prawomocnego orzeczenia, a ewentualnie też uzasadnienia tego orzeczenia w całości lub w części.

Art. 10. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: J. Horodecki

153

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 maja 1958 r.

w sprawie wykonania ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa.

Na podstawie art. 4 ust. 5 i art. 7 ust. 7 ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa (Dz. U. Nr 31, poz. 136) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Powołane w rozporządzeniu artykuły bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa (Dz. U. Nr 31, poz. 136).

2. Użyte w rozporządzeniu określenia: „prezydium powiatowych rad narodowych, prezydium gromadzkich rad narodowych”, „wykonanie urządzeń melioracji wodnych podstawowych, półpodstawowych czy szczegółowych”, „spółki wodne”, „właściciel gruntu” i „zainteresowany właściciel gruntu” — należy rozumieć w znaczeniu podanym w art. 3.

3. Jeżeli melioracje wodne półpodstawowe i szczegółowe wykonane zostały na wniosek spółdzielni produkcyjnej, użyte w art. 3 ust. 2 i 3 określenia: „właściciel gruntu” i „zainteresowany właściciel gruntu” stosują się odpowiednio do tej spółdzielni.

§ 2. 1. Zainteresowani właściciele gruntów nie zorganizowani w spółkę wodną, na wniosek których Państwo, stosownie do przepisów art. 4 i 5, wykonało melioracje wodne półpodstawowe i szczegółowe, zwracają następującą część poniesionych przez Państwo kosztów:

- 1) za wykonanie urządzeń melioracji wodnych półpodstawowych — 25% kosztów,
- 2) za wykonanie urządzeń melioracji szczegółowych, polegających na:
 - a) drenowaniu — 65% kosztów,
 - b) wykonaniu innych robót, z wyjątkiem zagospodarowania meliorowanych łąk, pastwisk i nieużytków przeznaczonych na łąki i pastwiska — 25% kosztów,
 - c) zagospodarowaniu meliorowanych łąk, pastwisk i nieużytków przeznaczonych na łąki i pastwiska — 35% kosztu mieszanki nasion, traw i roślin motylkowych oraz pełen koszt nawozu i robocizny.

2. Jeżeli Państwo na wniosek spółki wodnej lub spółdzielni produkcyjnej wykonało urządzenia melioracji wodnych określonych w ust. 1 pkt 1 i 2 lit. a) i b) albo na wniosek spółdzielni produkcyjnej lub członków spółki wodnej — roboty wymienione w ust. 1 pkt 2 lit. c) — przypadającą od wnioskodawców do zwrotu sumę należności z tytułu kosztów zmniejsza się o 10%.

3. Do kosztów wykonania melioracji wodnych, które przyjmuje się za podstawę obliczenia kwoty przypadającej do zwrotu stosownie do ust. 1 i 2, nie wlicza się:

- 1) kosztu opracowania dokumentacji technicznej,

- 2) kosztu utrzymania personelu wykonawczego i nadzorczego administracji państwowej,
 - 3) narzutów (generalii) przysługujących wykonawcy robót na podstawie przepisów szczegółowych.
4. Koszty wymienione w ust. 3 pkt 1—3 obciążają w całości Państwo.

§ 3. 1. Wysokość opłat melioracyjnych, przypadających do zapłaty przez każdego z zainteresowanych właścicieli, z wyjątkiem opłat z tytułu zagospodarowania meliorowanych łąk, pastwisk oraz nieużytków przeznaczonych na łąki i pastwiska, ustala biuro prezydium gromadzkiej rady narodowej na podstawie wykazu sporządzonego oddzielnie dla każdej gromady (miasta, osiedla) przez organ administracji rolnej prezydium powiatowej rady narodowej w terminie 3 miesięcy od dnia ukończenia robót.

2. W wykazie należy podać:

- 1) nazwę gromady (miasta, osiedla),
- 2) imiona i nazwiska zainteresowanych właścicieli gruntów,
- 3) wyrażony w hektarach obszar tych gruntów, należących do każdego właściciela, na które urządzenia wodnomelioracyjne wywierają dodatni wpływ,
- 4) rodzaj przeprowadzanych melioracji,
- 5) wartość materiałów i robocizny świadczonych w czasie wykonywania robót przez każdego z zainteresowanych właścicieli gruntów,
- 6) wartość ewentualnie wyrządzonych szkód oraz imię i nazwisko poszkodowanego,
- 7) wysokość stawki opłat melioracyjnych z jednego ha tych gruntów, na które dodatni wpływ wywierają melioracje półpodstawowe i szczegółowe, wchodzące w skład danego systemu melioracyjnego.

3. Wysokość stawki opłat z jednego ha gruntów określonych w ust. 2 pkt 7 uzyskuje się z podzielenia części kosztów podlegających zwrotowi (§ 2 ust. 1 i 2) przez ilość hektarów tych gruntów.

4. Jeżeli roboty wodnomelioracyjne wykonywane były na obszarze objętym działalnością spółki wodnej — wykaz, o którym mowa w ust. 2, sporządza organ administracji rolnej prezydium powiatowej rady narodowej po zasięgnięciu opinii zarządu tej spółki.

§ 4. 1. Wysokość opłaty przypadającej od każdego z zainteresowanych właścicieli gruntów, położonych w danej gromadzie (mieście, osiedlu), uzyskuje się przez pomnożenie ustalonej dla tej gromady (miasta, osiedla) stawki z 1 ha gruntów przez ilość hektarów tych gruntów, należących do poszczególnego właściciela, na które urządzenia wodnomelioracyjne wywierają dodatni wpływ.

2. W razie gdy melioracje wodne wykonane zostały w związku ze scaleniem gruntów (art. 4 ust. 4), do wymiaru opłat przyjmuje się wyrażony w hektarach obszar tego gruntu, jaki zainteresowany właściciel uzyskał w wyniku scalenia.

3. Jeżeli zainteresowany właściciel gruntu w czasie wykonywania robót melioracyjnych dostarczył materiał lub robociznę albo poniósł szkodę w związku z wykonywaniem melioracji — opłatę melioracyjną, obliczoną w sposób wskazany w ust. 1, zmniejsza się o wartość tej robocizny lub materiałów bądź o wartość szkód obliczonych z uwzględnieniem zasad ustalonych w art. 7 ust. 1—4 i ust. 6.

§ 5. 1. Wartość robocizny i materiałów ustala się według cen kosztorysowych.

2. Decyzje ustalające wartość szkód określonych w art. 7 ust. 2 wydaje organ administracji rolnej prezydium powiatowej rady narodowej na podstawie komisyjnie dokonanych oględzin na miejscu w obecności poszkodowanego. W skład komisji wchodzi:

- 1) przedstawiciel organu administracji rolnej prezydium powiatowej rady narodowej jako przewodniczący,
- 2) przedstawiciel wykonawcy (art. 5 ust. 1),

- 3) rzeczoznawca wyznaczony przez organ administracji rolnej prezydium powiatowej rady narodowej,
- 4) przedstawiciel biura prezydium gromadzkiej rady narodowej.

3. Nieobecność poszkodowanego nie wstrzymuje oględzin ani ustalenia rodzaju i wartości szkód.

4. Poszkodowanemu niezadowolonemu z decyzji organu administracji rolnej prezydium powiatowej rady narodowej przysługuje odwołanie stosownie do przepisów o postępowaniu administracyjnym.

5. Jeżeli odszkodowanie ustalone w trybie określonym w ust. 2—4 łącznie z wartością robocizny lub materiałów dostarczonych przez poszkodowanego jest wyższe od przypadającej od poszkodowanego opłaty melioracyjnej — nadwyżkę wypłaca wykonawca robót (art. 5 ust. 1) w terminie 30 dni od dnia ustalenia wysokości opłaty melioracyjnej.

6. Jeżeli poszkodowany nie jest zobowiązany do uiszczenia opłaty melioracyjnej, odszkodowanie w całości wypłaca wykonawca robót w terminie 30 dni od dnia ustalenia wartości szkody.

§ 6. 1. Wysokość opłat melioracyjnych podlegających uiszczeniu przez spółkę wodną ustala biuro prezydium gromadzkiej rady narodowej w sposób określony w § 4 i 5 ust. 1—5 jako sumę opłat przypadających z tytułu melioracji gruntów, które stanowią własność poszczególnych członków spółki pomniejszoną o 10% (§ 2 ust. 2).

2. Wykaz opłat przypadających z tytułu melioracji gruntów stanowiących własność poszczególnych członków spółki wodnej biuro prezydium gromadzkiej rady narodowej załącza do orzeczenia ustalającego opłatę należną od spółki wodnej.

3. Zarząd spółki wodnej uprawniony jest do wymierzenia datków, podlegających uiszczeniu na rzecz spółki przez poszczególnych jej członków z tytułu melioracji należących do nich gruntów, w wysokości opłat podanych w wykazie określonym w ust. 2.

§ 7. 1. Decyzję o ustaleniu opłat melioracyjnych biuro prezydium gromadzkiej rady narodowej podaje do wiadomości zainteresowanych przez wywieszenie w lokalu tego prezydium na okres 14 dni. Jeżeli meliorację wykonano na wniosek spółki wodnej — decyzję o ustaleniu opłat doręcza się ponadto zarządowi tej spółki.

2. Od decyzji biura prezydium gromadzkiej rady narodowej o ustaleniu opłat melioracyjnych przysługuje spółce wodnej lub zainteresowanemu właścicielowi gruntu odwołanie stosownie do przepisów o postępowaniu administracyjnym.

§ 8. 1. Jeżeli w związku z wykonywanymi przez Państwo urządzeniami melioracji wodnych półpodstawowych i szczegółowych (art. 5) zgłoszone zostaną wnioski o odszkodowanie przez osoby, których prawa uprzednio nabyte na podstawie ustawy wodnej zostały ograniczone lub w inny sposób dotknięte działaniem tych urządzeń (art. 7 ust. 5), decyzje w sprawie tych wniosków wydają organy gospodarki wodnej stosownie do przepisów ustawy wodnej, po przeprowadzeniu odrębnych dochodzeń.

2. Ustalone w trybie określonym w ust. 1 odszkodowanie zalicza się do kosztów wykonania urządzeń melioracji wodnych. Odszkodowanie to wypłaca Państwo, z tym że zainteresowani właściciele gruntów, na których wnioski urządzenia te zostały wykonane, zwracają wypłacone przez Państwo odszkodowanie w formie dodatkowych opłat.

3. Opłaty dodatkowe (ust. 2) wymierza się w sposób i na zasadach ustalonych dla wymiaru opłat melioracyjnych.

§ 9. Opłaty melioracyjne za wykonanie przez Państwo melioracji wodnych półpodstawowych i szczegółowych płatne są do dnia 30 października tego roku kalendarzowego, w którym upływa dwuletni okres od ukończenia tych robót.

Jeżeli jednak okres ten upływa w listopadzie lub grudniu danego roku kalendarzowego, opłaty płacone są do dnia 30 października roku następnego.

§ 10. 1. Opłaty melioracyjne za wykonanie przez Państwo melioracji wodnych półpodstawowych i szczegółowych mogą być przez prezydium gromadzkiej rady narodowej rozłożone na raty, płatne w terminach rocznych do dnia 30 października każdego roku kalendarzowego.

Okres spłaty całości nie może przekraczać:

1) za wykonanie urządzeń półpodstawowych	6 lat
2) za wykonanie urządzeń szczegółowych:	
a) za drenowanie	10 lat
b) za inne roboty z wyjątkiem zagospodarowania meliorowanych łąk, pastwisk i nieużytków przeznaczonych na łąki i pastwiska	6 lat

— licząc od upływu dwuletniego okresu po ukończeniu robót melioracyjnych (§ 9).

2. Organ administracji rolnej prezydium powiatowej rady narodowej ustali dla poszczególnych gromad (miast, osiedli) ostateczne terminy uiszczenia całości opłat w ramach określonych w ust. 1.

3. W razie uiszczenia całej należności z tytułu opłat melioracyjnych do dnia 30 października tego roku kalendarzowego, w którym upływa dwuletni okres ukończenia robót (§ 9) — wysokość opłat obniża się o 10%.

4. W razie przedterminowego uiszczenia jednorazowo co najmniej 50% wszystkich rat, których terminy płatności jeszcze nie zapadły — wysokość sumy tych rat obniża się o 6%.

§ 11. Przepisy §§ 9 i 10 ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do należności Państwa z tytułu opłat dodatkowych (§ 8 ust. 2).

§ 12. Wysokość opłat z tytułu zagospodarowania meliorowanych łąk, pastwisk i nieużytków przeznaczonych na łąki i pastwiska, przypadających do zapłaty przez każdego z zainteresowanych właścicieli gruntów, ustala biuro prezydium gromadzkiej rady narodowej na podstawie wykazu sporządzonego przez organ administracji rolnej prezydium powiatowej rady narodowej w terminie 30 dni od dnia ukończenia robót.

2. W wykazie należy podać:

- 1) nazwę gromady (miasta, osiedla),

- 2) imiona i nazwiska właścicieli tych gruntów, które objęto zagospodarowaniem,
- 3) wyrażony w hektarach obszar zagospodarowanego gruntu należący do każdego z zainteresowanych właścicieli,
- 4) zastosowaną na obszarze wskazanym w pkt 3 metodę zagospodarowania (uprawa pełna, podsiew, nawożenie),
- 5) zryczałtowany koszt mieszanki nasion traw i roślin motylkowych ustalony przez Ministra Rolnictwa stosownie do art. 4 ust. 6 przy uwzględnieniu zastosowanej metody zagospodarowania,
- 6) faktyczny koszt nawozów zużytych w związku z zagospodarowaniem gruntów poszczególnych właścicieli,
- 7) obliczony według cennika państwowych ośrodków maszynowych koszt robocizny na 1 ha gruntów przy zastosowaniu poszczególnych metod zagospodarowania (uprawa pełna, podsiew, nawożenie).

§ 13. 1. Wysokość opłat przypadających do zapłaty przez każdego z zainteresowanych właścicieli (§ 12) stanowi suma 35% kosztu mieszanki nasion oraz pełnego kosztu nawozów zużytych do zagospodarowania gruntów danego właściciela i kosztu robocizny wykonanej na tych gruntach.

2. Jeżeli zainteresowany właściciel gruntu do zagospodarowania, o którym mowa w § 12, dostarczył nawozy i wykonał roboty we własnym zakresie, opłatę ustala się jedynie w wysokości odpowiadającej kosztowi mieszanki traw i roślin motylkowych.

3. Przy ustalaniu opłat określonych w ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio przepisy § 2 ust. 2 i § 7.

§ 14. Opłaty, o których mowa w § 13, powinny być uiszczone najpóźniej do końca tego roku kalendarzowego, w którym roboty zostały wykonane, z tym jednak iż zainteresowani właściciele gruntów przed rozpoczęciem robót obowiązani są w terminie określonym przez biuro prezydium gromadzkiej rady narodowej wnieść zaliczkę w wysokości 1/3 kwoty podlegającej zwrotowi z tytułu poniesionego przez Państwo kosztu mieszanki nasion niezbędnych do zagospodarowania gruntów.

§ 15. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom Rolnictwa, Żeglugi i Gospodarki Wodnej oraz Finansów.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Opłata za prenumeratę Dziennika Ustaw wynosi: rocznie 75,— zł, półrocznie 45,— zł.

Opłata za prenumeratę załącznika do Dziennika Ustaw wynosi: rocznie 45,— zł, półrocznie 27,— zł.

Prenumeratę można zgłaszać tylko na okres roczny (od I.I) lub na okres półroczny (od I.I i od I.VII). Opłata powinna być uiszczona co najmniej na miesiąc przed okresem prenumeraty, a więc za okres roczny lub za I półrocze — do dnia 30 listopada, za II półrocze — do dnia 31 maja. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem. Jednostki na rozrachunku gospodarczym i inni abonenci powinni dokonać wpłat za prenumeratę na konto Narodowego Banku Polskiego, VIII Oddział Miejski, Warszawa, nr 1532-91-5, cz. 3, dz. 5, rozdz. 19. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), nazwę i numer doręczającego urzędu pocztowego (jak Warszawa 10, Poznań 3 itp.), powiat, ulicę, nr domu, nr skrytki pocztowej oraz ilość zamawianych egzemplarzy Dziennika Ustaw.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw nabywać można w Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, Krakowskie Przedmieście 50, w punktach sprzedaży w Warszawie: „Dom Książki”, księgarnia Prawno-ekonomiczna, ul. Nowy Świat 1, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów, al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Koszalinie, Łodzi, Opolu, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Kielcach, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemyślu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Akcydensowej w Warszawie, ul. Tamka 3.